

בס"ד Intro

Today we will $\exists v$ learn $\exists v$ of Mesechte Yevamos. Some of the topics we will learn about today include:

A continuation of the discussion regarding the need for עליה to teach the איסור of performing ערוה with an ערוה with an יבום why would it not be understood anyway, based on various teachings and Torah principles?

Some of the key topics and concepts that we will learn about include:

טומאת קרי The Torah states: ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע. ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב. בעל קרי and must immerse himself in a Mikva during the day to purify himself, and then at nightfall, הערב שמש, he becomes completely Tahor.

Dedicated By: _

So let's review.....

The Gemara continues the discussion of finding an answer to the following question: Why do we need עליה teach that an אסור sir אסור ייבום? Why would we think that it's ימותר After all we have concluded אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת?

On the previous Daf, the Gemara suggested the first of three answers:

הואיל דאשתרי אשתרי

Since we are already מתיר איסור איסור אשת in order to perform the Mitzvah of ייבום, we would be איסור the איסור of איסור as well.

אסור אין אלה הותה אל תאלה אלים אלים אלים אלים אלים איבום אין אלה הותה אלין אלה הותה אלין אלה הותה אל תאלה אלה ביתה אל האלה האלל האלה האלל האלה האלל

However, the Gemara in this Daf explains that the Halachah of
הואיל דאשתרי אשתרי אשתרי אשתרי אשתרי אחרוי Applies only in a case where
דחזיא ליה דביני ביני
דhe first איסור was already lifted before the second איסור came into effect.

As in the case of מצורע, where ביום שמיני, on the morning of the eighth day he was already

יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן

In a time frame fit to bring his Korbonos, and מותר להכניס ידיו לבהונות

Permitted to extend his hands into the Azara despite the מצורע - and then

טמא - he became טמא during the day;

Only then do we say

הואיל ואשתרי אשתרי

Since the first איסור, that of טומאת מצורע became מותר for the purpose of bringing his Korbonos, the second Issur of מותר also becomes טומאת קרי, and it does NOT prevent him from להכניס ידיו לבהונות.

However, בליל שמיני, on the night of the eighth day he was not yet

יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן, and therefore, he was still

אסור להכניס ידיו לבהונות because of – טומאת

And if טמא קרי בליל שמיני, he became טמא during the night we do not say

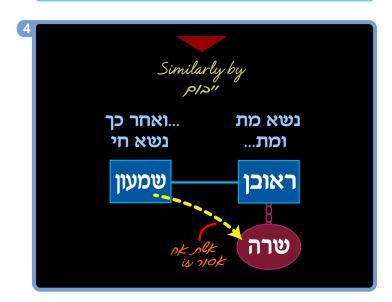
הואיל ואשתרי אשתרי, because the first Issur had not yet become מותר when the second Issur took effect - and he remains אסור להכניס ידיו לבהונות.

As in the case of יום שמיני ליל שמיני dandandan badan badan badan b יצא כשעה שהיא וראה קרי ראויה להביא בה קרבן בו ביום הואיל ואשת מותר להכנים ידיו אשתרי לבהונות יום שמיני ליל שמיני ulandanda abada abada abada abad לא יצא בשעה שהיא ראה קרי בליל שמיני ראויה להביא בה קרבן

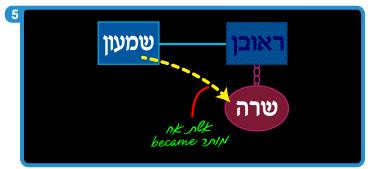
Similarly by ייבום, we would only say הואיל דאשתרי in a case of

נשא מת ומת ואחר כך נשא חי

Reuvane, the בעל, first married Sarah, and she became אסור to his brother Shimon because of אשת אח.

When Reuvane died, she fell to Shimon the יבום for יבום, ', and the Issur אשת became מותר.

Before performing ייבום, Shimon married Sarah's sister Rivka - which now makes Sarah the Yevama אחות אשתו. In this case,

- דחזיא ליה דביני ביני

Since at one point she was permitted for ייבום – Therefore, based on הואיל דאשתרי we would say; מיגו דאשתרי איסור אשת מיגו דאשתרי איסור אשת מיגו

אישתרי נמי איסור אחות אשה

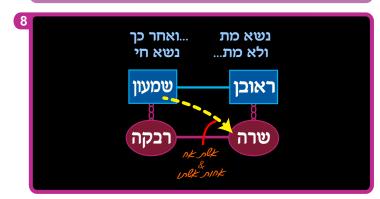
The Gemara concludes that indeed, it is for this case only that we need עליה to teach that nevertheless, she is אסור for because of the Issur of אחות אשתו א.

T However, in a case of נשא מת ולא מת ואחר כך נשא חי Reuvane married Sarah,

Shimon then married the sister Rivka before Reuven died

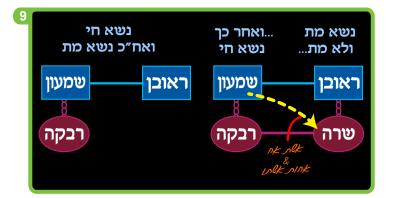

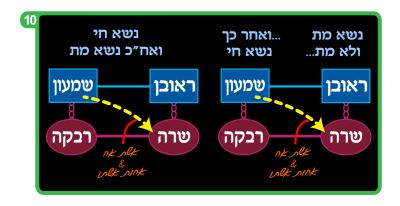
9

- and certainly where נשא חי ואח"כ נשא מת Shimon married Rivka

10

before Reuvane even married Sarah -

4

לא איחזיא ליה כלל

The יבמה never became permitted for יבום when Reuvane died –

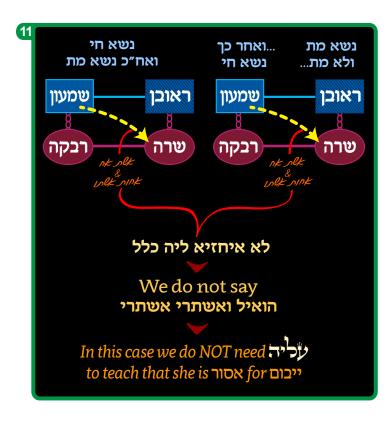
Then we do not say הואיל ואשתרי, because the first הואיל ואשת אח had not yet become מותר when the second Issur of אסור took effect - and she remains אסור for ייבום.

Therefore, in this case we do NOT need עליה to teach that she is אסור אסור.

It must be pointed out that of the חמש עשרה mentioned in the Mishnah, in most cases the יבמה is already an ערוה before מיתת הבעל.

We need עליה only in cases where the יבמה becomes an מיתת after מיתת הבעל.

This is the first of three explanations of why we need עליה.

Two:

אי בעית אימא אתיא בהיקישא מדרבי יונה

The Pasuk at the conclusion of the Parsha of Arayos in Parshas Kedoshim says;

- כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו

Rebbe Yonah taught that this is a היקש which compares all איסורי עריות to one another.

Based on this היקש we would say:

מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין

Just as אשת אם becomes מותר for "בום", so too might all other עריות become מותר for ייבום? Therefore, כתב רחמנא עליה, to teach otherwise, that אחות אשתו is אסור for ייבום. We then turn around and use this very היקש to teach that like אחות אחות all עריות are אסור for ייבום.

אי בעית אימא אתיא בהיקישא מדרבי יונה Compares all איסורי לריות to one another מה אשת אח שריא אף כל עריות נמי שריין

The Gemara explains that we compare all other עריות to אחות אשתו rather than to אשת for two reasons:

לקולא וחומרא

לחומרא מקשינן

When a היקש can go both ways, we use it לחומרא rather than לקולא.

-2-

הכא תרי איסורי

והכא תרי איסורי

ותרי מתרי ילפינן

In the case of עריות all עריות are similar to אחות אשתו in that they present two איסורים to the יבם - that of אשת, and אחות אשתו.

אבל הכא חדא איסורא

ותרי מחדא לא ילפינן

In a simple case of ייבום, there is only one איסור, that of אשת, that of

========

Dedicated By: ___

A third explanation for עליה is as follows: רבא אמר

ערוה לא צריכא קרא

דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

כי איצטריך קרא למיסר צרה

Rava maintains, that the word עליה is indeed not necessary to teach that an אסור is אסור for בום, because it is understood based on the principle of

אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת

However, after some discussion, Rava explains:

The Posuk in full reads;

ואשה אל אחותה לא תקח

לצרור לגלות ערותה עליה בחייה

The word לצרור indicates שתיהן אסורות, both the אחות אחות and the צרה are forbidden, because לצרור implies plural – they each become a צרה for the other.

The words היא אסורה לגלות שותרת מותרת מותרת ברתה מותרה is forbidden, but the צרה is permitted, because it is written in the singular.

How do we reconcile the two?

מסברא, logically, we would say that שתיהן אסורות is in a case of שלא במקום שלא, where there is no מצוות ייבום, hence no reason to be lenient – And מצוות וצרתה מותרת is in a case of היא אסורה וצרתה מצוות ייבום, where מצוות ייבום is a reason to allow the יבם to marry the יצרה.

Therefore, we need the עליה עליה שוה זוירה to teach us גזירה שוה במקום עליה במקום עליה הוא דאסירא

שלא במקום עליה שריא

It is actually the reverse:

במקום מצוה

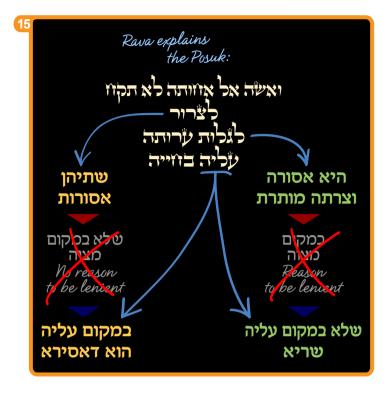
שתיהן אסורות

In a ייבום is Assur - And צרה is Assur - And שלא במקום מצוה

היא אסורה וצרתה מותרת

In a non-Yibum situation the מותר is מותר.

=======

Dedicated By: _

16

The Gemara cites a Braisa where Rebbe derives this Halachah from another Posuk:

רבי אומר ולקח ולקחה ויבם ויבמה לאסור צרות ועריות

The Posuk regarding יבום says;

יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

The יבם shall take the יבם in ייבום.

By saying ולקחה ולקחה ולקחה ולקחה ולקחה , the Torah meant to stress, as Rashi says, זו ולא אחרת, he shall take HER and not the other one. Simply understood, this means that he shall take only a regular יבמה who is NOT an יבמה , but not a יבמה who IS an יבחה. However, as explained earlier according to Rava, we don't need a Posuk to teach us that an איבום for אסור for ייבום האסור, ייבום ייי, because it is understood based on the principle of

אין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת?

Therefore, we must say that this Posuk teaches that צרוה is also ישנום for ייבום. How? Since ולקחה means, one and not the other, the Torah is teaching;

כל היכא דאיכא תרי לקוחין

דאי בעי נסיב האי ואי בעי נסיב האי

שריא

ואי לא

זרוייהו אסירין

Where both יבמות are permitted, he chooses one of the two. Where he does not have the option to take either one – because one of them is an Ervah – they are both forbidden – even the בצרה.

Now, by saying יובמה rather than ויבם the Torah teaches; במקום מצוה

שתיהן אסורות

שלא במקום מצוה

היא אסורה וצרתה מותרת

This Halachah that אסור is אסור applies only in a יבום "situation – but in a non-Yibum situation the ערוה of course is אסור, but the מותר is צרת ערוה.

=======

The Gemara further explains this Posuk:

יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

Dedicated By: _____

The חכמים, who learn the איסור, ערוה איסו, ערוה דרת איסו, נרת ערוה from ויבמה, ויבמה ויבמה ויבמה ויבמה ויבמה ויבמה ולקחה מלמד שמגרשה בגט ומחזירה ו

The word ולקחה teaches that after יבום she is like a regular wife who can be divorced by a גע, and she does not require חליצה. Also, after the גע, he may re-marry her - as Rashi explains, we do not say that the איסור אשת דemains, but rather the איסור אשת או is nullified forever.

Rebbe will derive these Halachos from the word אלא. The Chachamim learn from יבם that even if the יבם that even if the בעל כרחה בעל כרחה, without the consent of the בעל דבר, it is effective, and she becomes his wife לכל דבר Rebbe will derive this Halachah from יבמה יבא עליה.

The Gemara on the next Daf will explain what Rebbe learns from the גוירה שוה of . עליה עליה.

18

As part of this discussion the **G**emara earlier taught the following Halachah:

In the Posuk

ואשה אל אחותה לא תקח

לצרור לגלות ערותה עליה בחייה

The word בחייה teaches a Halachah unique to אחות אשה כל שבחייה כל שבחייה

למעוטי לאחר מיתה

After the death of his wife, he May marry her sister.

However,

כל שבחייה

אע"ג דנתגרשה

As long as his wife is alive – even though they are divorced – He may NOT marry her sister.

